

[Søren Olesen.]

kyndige, ikke har taget stilling til noget af forslagene og — bortset fra professor Jørgen Dich — heller ikke selv har stillet forslag. Jeg mener derfor, man kort og godt kan sige, at disse syv medlemmer — halvdelen af kommissionen — har afvist alle de stillede forslag. Tavshed kan jo undertiden sige mere end mange ord. Formodentlig har man ikke kunnet tiltræde noget af forslagene, fordi man ikke anser sagen for at være fuldt belyst og moden til løsning. Jeg må derfor betegne det af ministeren og regeringen stillede forslag som et rent politisk forslag uden tilstrækkelig saglig, økonomisk eller social begrundelse. Jeg ved vel, man vil sige, at der også af venstres og de konservatives medlemmer i kommissionen er stillet forslag om en almindelig folkepension uden hensyn til indtægt og formue; men det forekommer mig, at de to partiers ordførere i dag har været mere optaget af at henvise til de mange vanskeligheder ved gennemførelsen end af at forsvare og begrunde princippet.

Hvad er det så, man foreslår? Man vil hvert år tage flere hundrede millioner kroner fra de yngre, arbejdende aldersklasser og flytte dem over til de ældre, uproduktive aldersklasser — og ikke blot til de gamle, der lever under ringe kår; mere end en trediedel af beløbet vil gå til mennesker, som i forvejen har nok at leve af, og som ikke er i trang, ja, hvoraf mange er velhavende. Det er ret og ligetil, at de yngre må sørge for de gamle, som er i trang, bl. a. fordi samfundet tog en stor del af deres arbejdsudbytte i de yngre år; men retsforbundet finder det aldeles uretfærdigt, at man tager arbejdsudbyttet fra de unge, som skal skaffe sig et erhverv, stifte familie og opretholde et hjem, for at give det til gamle, der i forvejen har lige så stor eller større indtægt end dem, der skal betale.

Jeg vil som eksempel nævne en ung og en ældre, der begge har en indtægt på 10 000 kr.; efter forslaget skal den unge betale til den ældre, for at denne kan få en endnu større indtægt, og det samtidig med at hjemmet og samfundet stiller langt større krav til den unge end til den gamle. Det kan ikke være rigtigt at foretage en sådan omflytning af arbejdsfortjenesten

fra de yngre til de ældre årgange, når disse i forvejen har en indtægt, der er tilstrækkelig til at leve af under betryggende forhold.

Men forslaget er også uforståeligt ud fra et socialt synspunkt. Over et tidsrum af fire år vil man nå frem til at give de dårligst stillede ægtepar, nemlig aldersrentemodtagerne, 900 kr. i pension og de mere velstillede 1 500 kr. Det er en fremgangsmåde, jeg ikke forstår, og jeg har i kommissionen taget afstand derfra, idet jeg i betænkningen, side 200, udtaler:

„Mindretallet kan anbefale, at der ydes en pension som tillæg til den nuværende aldersrente, og at denne pension også ydes til andre gamle med tilsvarende indtægt (aldersrente + fradragsfri indtægt). Derimod kan mindretallet ikke anse det for berettiget at pålægge de yngre producerende aldersklasser nye byrder til forøgelse af ældre medborgeres indtægt, når den i forvejen er på højde med en almindelig arbejdsindtægt eller derover.“

Som bilag til forslaget findes nogle tabeller over, hvad skattheyderne kommer til at betale ved gennemførelsen af denne ydelse til alle gamle. Men man får slet ikke de rigtige tal frem. Tabellerne medtager nemlig kun de to første år, og det er temmelig misvisende, at man derefter i sidste talrække anfører, hvad det bliver efter en årrække, for da er udgiften jo blevet 2½ gang så stor, og der må regnes med 4 pct. af indtægten i stedet for 1½ pct.

Jeg hørte, at det ærede medlem hr. Svend Jørgensen, ordføreren for det radikale venstre, var inde på, at denne fastsættelse af udgifterne ikke gjaldt mere end disse to år, og at man efter den tid antagelig kunne spare så betydelige beløb på statens udgifter, at man ikke behøvede at forhøje beløbet på skattebilletten, måske kunne dette særlige beløb på skattebilletten endda helt falde bort. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan det ærede medlem kan have så lys en tro, så lyse forhåbninger. Det forudsætter næsten, at retsforbundet til den tid skulle komme til magten, for de gamle partier har ikke vist nogen særlig opfindsomhed i retning af at finde besparelser frem på de offentlige budgetter. Når det ærede medlem i den forbindelse udtalte,